

licul

Humor și satiră

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe 1/2 an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe 1/2 an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Urzici.

Brojura „Procesul de presă alui Parteniu Cosma contra Septimiu Albini,“ în fața Tribuniștilor, sémená cu o rachetă, care explodează sub nasul unui cal cholerici!

* * *

Septimiu Albinii, Simion Popescu, și în genere Tribuniștii, cetind brojura „Procesul de presă alui P. Cosma contra S. Albini,“ din doscă-n doscă, vor simți asemenea bucurie, ca și cănele, care, după ce 'i-ai tăiat cода în rate, îți scapă din mână!

* * *

Albini, cetind brojura despre procesul seu de presă cu P. Cosma, sigur se căește, că nu'l chiamă „Negrinii!“

* * *

Cel-ce, după cetirea brojurei „Procesul de presă alui P. Cosma contra S. Albini, mai dă pe reputațiunea lui Simion Popescu de „protopop model“ o ceapă degerată, nu mai are departe până la balamuc!

* * *

Brojura „Procesul de presă alui P. Cosma contra S. Albini” cântă Tribuniștilor: „Vecinica lor pomenire,” ca se nu se mai pomenească-n veci!

* * *

Eu, după cele ce am cetit în brojura „Procesul de presă alui P. Cosma contra S. Albini,” dacă m’ar chema Slavici, sau aş lua frunza’n buză, sau ştreangul lui Iuda-grumazi, dar’ banii unui popor sărac nu ’i-aş mai mânca făcându-i ruşine!

Ce am căutat, și ce am aflat.

Eram de însurat, și am plecat la petiție. Nu căutam după bogăție. Căutam o fată sănătoasă, de oameni cinștiți, și plăcută, apoi aivă și numai o ie. O singură condiție puneam: Se nu fie luxuriósă, nu cochetă, se nu fie iubit pe nime, se nu fie cetit romane, neci se știe cânta la clavir, se nu fie ascultat la uşă, se nu fie scris epistole de amor, jurfixuri, teatru și baluri se nu fie cercetat, se fie lipsită de ură și jalusie, se nu-’i placă lauda și lingușirea.

Am căutat mult, și-n fine am aflat ce am căutat, dar’ durere, că era numai de 2 ani și cinci luni.

Petițoriul.

De ale Sinódelor.

Sfântul Sinod dela Blaj
 Compus numai din preoți
 Cu glagore și curaj,
 Cei mai mulți bunî patrioți,
 S'au adunat . . . sciți de ce?
 Se și mărite fetele!

Id est: popii prins'au veste
 C'a lor fete fac prescure
 Și nu se mai fac neveste;
 Deci, ca loviți de vânturi
 S'au decis ca se forțeze
 Pe holtei a le peți
 Și, ca se nu le-nzestreze,
 Prins'au lege a croi
 Cum că ori ce crelicuș
 Să ia fată cu greluși
 Ori se dee bintătuș.
 Id est: de ați înainte
 Ori care cinstit părinte
 Are fete de mărit
 Prinde un teolog de gât
 Și-l duce la cununie
 Și-i cântă tot Isaie!

Seau: esempli grația
 Din teologi careva,
 Teolog ca toți calicii,
 Ori calic ca teologii,
 Drăguță de ar avea
 O fetiță frumușea

De mirean, scî, nu de popă,
 Atunci de luat nu-i vorbă
 Zloți o sută de n'a da
 Lui Vancea măria sa
 Ca se'i pună colo-n fond
 Unde vor crește pe pont.
 Dar: nos unitos sumus
 Drept acea possumus
 Multe bolunđii a face
 Nime n'are ce ne face:
 Putem mărita gușate
 A popilor de pe sațe
 După clerici luminați
 Ori se-i tinem ne'nsorați
 Și se le dăm e c o n ó m e
 Cum au mai toți celibii,
 Adeca nește cocóne
 Se aibă: cine-i grijî.

Dar' Sinodul ăst din popi
 Învețați și protopopi
 Și vlădici și canonici
 Și alt soiu de priculici,

N'au votat vre o rubrică
 Pentru celibi ce-ar voi
 Se țină necatolică
 Pentru grijile lumii?

Ori — asta sunt curios —
 Pentru cei ce iubesc spirul

Sinodul prea curios
 Dis'a că va 'nmulți mirul?
 Ori, celor ce port procese
 Ca perii din bărbi de dese
 N'au votat sântul sinod
 Vr'un adaus la prohod,
 Ceva remunerațiune,
 Dacă nu chiar pensiune?
 N'au gândit sântul sinod
 Că ăla-i de protopop
 Care-i mai prost în scriptură
 Dar' mai bun la beutură
 Și care 'ncurcături dese
 Croește tot la procese?
 Sfântul sinod gândit'a
 Pe drept a remunera
 Pe popii ce nu propun
 Catechismul nici de cum?
 Dar' apoi pe dascălii
 Ce ar preinde salare
 N'au decis cumva popii
 Ai trage la cercetare?
 Adecă, eară me'ntorn,
 În sinod așa ceva
 A se tracta de o camdată
 Cunosce că nu se putè,
 Căci întâiu și mai întâiu
 Trebuia se pună-un pont
 Ce le-au spus preutesele:
 Se'și mărite fetele.

Și, vai! ar fi fost de popi
 Dacă n'ar fi ascultat
 Și la sinodul din Blaj
 Altcum ar fi cuvântat
 Nu cum ele i-a 'nvêțat!

Clește, cârlige, vătrare
 Furculițe, cârpetóre,
 Fingii, blide și ulcele,
 Sucitóre și alte cele
 Ar fi sburat svêrr în cap
 La pravoslavnicul țap.

Așa, urmândule sfatul,
 Mântuituș'au ei capul
 Barba și urechile
 Ochiu și maselele.

Popescu dela Feisa
 Póte ear' vagabunda
 În paș lin și cumpetat
 L'alegeri de ablegat.

Dar' pardon! 'mi venf'n minte
 Órecare'ntêmplăminte:
 Când se gătiau de sinod,
 În al bisericei pod
 Vru se cânte cor de dame
 În strune și în organe.

Dar' dada cel prea'nțelept
 A spus un cuvânt drept:
 „După legea catolică,
 Muierea'n biserică

O se tacă, c'ăşa-i scris
Chiar şi la apacalips.*

Şi au tăcut şi n'au cântat,
Dar' apoi tonul l'a dat
În sinod, drept ca revanj
Pentru Dada dela Blaj.

Au tăcut şi n'au cântat,
Dar' sinodul la forciat
Se'şi uite săritele,
Se mărite fetele.

Spună acum vlădica
Unde-ajuns cu logica?
Dela cor ele's oprite
Dar' în sinod au cuvinte!

Bravo, scumpelor cocóne,
Aţi pus sinodului córne.
Bine faceţi; dar' vă jor
Ca'n sinodul viitor
Se me ascultaţi pe minè
Şi atunci de voi fi va bine:

1. Pretindeţi dela sinod
Se siléscă pe norod
La oraşe şi la sate
Se dee popii bucate:
Vin, vinars, brânză şi unt
Colaci, prescuri, ruminele.

2. Pretindeţi ca sinodul
Se modifice portul:

Spnţel, rochie şi şurt
Fie haine la preoţi,
Ear jubeu şi reveréndă
Pantalón si redingotă
Sugarete şi bastóne
Sě se pórte de cocóne,
Fireşte, de celi alese,
De dómnele preotese.

3. Mai pretindeţi fie care
Damă mică damă mare
Damă hîdă ori frumoasă,
Tot ceea ce-i preotésă
Pretindă dela sinod
Cam în următorul mod:
Dreptul de a juca'n birt
Şi de a vē'mbēta cu spirt,
Dreptul de a vē juca'n cărţi
Şi a face dragostea'n părţi
Marunţele şi mai mari
Pentru holtei şi gendarmi.

Mai cereţi ca sinodul
Se'ndemne pe preotul
A scâlđa şi a legâna
Pruncuţii, pân' va âmbła
Stimabila preotésă
După dragoste alésă.

Parochii cu stole bune
Tot p'a vost nume s'or pune
Voi li'ţi putè şi testa
Unde va trage firea.

Astfel urmând voi cocóne	Astă scumpă reportare
Mult pravoslavnice dómne.	Și'ți-o trimit dumnitale
Veți fi'n stare a pune nod	Onorabile „Calic“
La ori și care sinod	Iscălit: „Eu cel mai mic“
Ce ar publica la norod	Care'n sinodul din Blaj
... Că'n a bisericei pod	Se propun n'avui curaj
Glas muieresc nu'i ertat	Că mărit'am preotésă
Să s'audă. — Ear' eu gat	Îmi căuta barba de désă!

Cătră „Amicii de principii!“

Câte musce in culină,
 Câte predici de gardină,
 Câți pureci la lătrători,
 Câte minciuni la vânători,
 Câți jidani inpestrițați,
 In iad câți draci 'mpelițați,
 Câți nebuni toți ingânfați,
 Câți „Duică“ toți bosumflați,
 Câtă apă intr'un potop;
 Cât belesce-un protopop,
 In lume câte glume slabe,
 La loterie câte babe,
 Câți Cașolțani in Bakonyerdő,
 Câți Florini ros-a Tuz de verd-ő
 La scara lui Iacob câte cue,
 Pe turnul lui Eiffel câți se sue
 De-atâtea ori s'au dat de a dura,
 De-atâtea ori 's'au bătut gura,
 Ca câinii, ce latră luna,
 Cei consecuenți dela Tribuna. —

Un tribunist pocăit.

Éljen! Vivát!!

Frunze vergye tökbosztán	Kum lobogó ragyogott,
Popá dász-kál Hodorján	Cse lá örmény fedél segye
Fekut marje tisztelet	Pentru vungury tisztelet
La nosztu kuluregylet	Si nosztu „emke“ — egylet;
Kind noj vungurij dunát	Némelyik még félre állott
Kum sze fácese tanácsszfát	Numáj pártye szemlélit,
Si nagyszerii csorobor	Ebbadta, — még kaczogott
Lá gyerla gy ráj pityór,	Kumlá noj örmény csinsztyit,
Si sze begám la nyám noszt	Nó de se baj, — mégis foszt
Pe rumuny ácséla proszt	Sok oláh lá „emke“ noszt;
Ká sze votzá vungurestye	Foszt biz elég, sok, sok, mult
Dáke vre ácsi sze trejestye	Vaminy paraszt gyelá szát;
Lá marje magyarország	A sokásag majd nem fult,
Ungye csupán boldogság	Kum lá noj „Éljen“ sztrigát.
Mikor noj la gyerlá mérsz	Lá fogadó bizotság
Tot styeptát sze luá rész	Foszt si unu oláh pap,
Mult rumunyi karj szimzestye	Iél jubí pe magyarság,
Hazafias vungurestye,	Kicsiny, ide, oda kap,
Sze bicsulí vominyestye	Iesztye rumuny gye bonton
Kum lá domnyi dukulestye,	Tiszteletes mágyáron,
De noj vegyem cselujit	Nu facse mult oláhzvon:
Mert nur foszt kum noj gíngyit;	Éljen Doktor Gyula Simon!
Acséj rumuny oláh-proszt,	Iel bálba is pádtje luát
Nu vrut sze dá csinsztya noszt,	Ku áluj frátye barát,
Kind zsunsz noj lá állomás,	Tiszteletes bun sármán
Nu styeptát ku áldomás,	Popa dász-kál Hodorján.
Kum fekut magyarbarát	Iél dá csinsztye lá egylet,
Örmény gyelá gyerlászát.	Kacsuláján purtá legyet
A sok oláh elbujdosott	Si doj bány lá három punge
Lá luj kószá sze nu vegye	Sztrindzse ügyes puszt lá dunge;

Iel bun vom gye üzelem
 Kind vre rétá érzelem;
 Oláh dán cz jél nu jubí,
 Numáj csárdás kedveli,
 Tisztetéges hazaff
 Noj jél, — jél noj bicsulí.
 Magyar kultur dá lá jél
 Lá tot ányi jutalom,
 Si zsutá pé jél czél
 Kind vre fátse marje domn,
 Ducsem pé jél szusz la Pestye

Mert bizon érdelmelestye,
 Nu cum áltu oláh proszt,
 Cse gyüölöli „Emke“ noszt,
 Si nu votzá magyarul, —
 Ebbadta — majd meg tanul!
 Musszáj most lá mindenki
 Magyarul beszéduji,
 Mint rég lá paradicsom,
 Kind foszt Ádám singur vom,
 Inke foszt numáj on nyelv:
 Magyar szokás, magyar elv.

Udvari Pista.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Hop Marcule hop și hop
Că te-om face protopop
Ortodocs in Sighișoara
Și 'ți umplea gurișoara.

Hop! și dacă-i fi gligan
Ca Dumitru Moldovan
Egyletul te-a învăta
Steagul a il boteza.

Dar' Mărcuț, cu glava ta,
Tu se nu mergi la Gherla
Las se mérgă dacă vrea
El cu cei de tagma sa.

Că în Gherla, cum se spune
Este-un lăcaș de minune
De care nu are dor
Nici cei ca Rozsa Șandor.

De acel loc se te păzești Din bogata Apahida
 Mărcuțele cât trăiești Ați a rămas Apa-hîda
 Că cine ajunge odată Ceartă-i de atunci în popor
 Teafăr în veci nu mai scapă. Ca'n gura corturilor.

Tu fi sprinten c'o se joci Ear' de când este la Cluj
 Pe Moldovan se'l întorci Părintele Tulius
 Și se iuești jucând Visază a protopop
 Și la toți se le faci rënd. De asudă ca'n potop.

Hop! dar' strigă Marcule, Ear' când vrea popi a alege
 Ce vrei tu Mitruțuic? El voturile culege
 Vrei tu se fi la egylet Și din vis ca și din lună
 Popa cel mai deșuchet? Și merg lucrurile strună

Dacă da, îți dau un sfat, Pildă de capacitate
 Fă-te popă reformat Dat'au la Bedeciu, mă frate,
 Unitar ori luteran, Când pe Vasilie Stan
 Așa, nene Moldovan! Vru se'l facă bolovan.

Dar' ca popă românesc Drept că ómenii nu vrură
 Lasă se te agrăesc Și mult tărăboi făcură
 Ca p'un om cu capu'n dungi Dar' un musai le-a strigat
 Nu'ți purta banii'n trei pungi. Tuliu ăst prea luminat.

Apoi mergi Mărcuț în Cluj El fiind lung cât o barză
 La Roșescu Tulius Cu musai capaciteză
 Care-i protă neuniat Pe popor și crede'n sine
 Și-i grozav de învățat. Că lucră grozav de bine.

El tocmai când s'o 'nsurat Du'l Marcule colo'n vale
 În Apahida, în sat, Și-i ăi: tu pe asta cale
 Pe ómeni a desbinat Nu'i fi în veci protopop,
 Și vai rău s'o deochiat. Macar ești lung ca un plop.

De aci mergi la Rézbánya	„Szalma kalap a fejen
Și acolo vei afla	„Az esze sincs a hejen
Pe Niculae Popa	„Reverándája suviz
Pe popa numit Șarga.	„Ez neki a rézbányai vicz.“
Popă-i el de cei uniți	Ear' dacă acest irmos
Și-i minunat între sfinți	Pe românește ar fi scos
Dar' se'l cauți cu opais	Ar trebui talmăcit
Îl afli la Lotti Weis.	În acest chip negreșit:
Că jidanca-i cam frumoasă	În piața Băiții
Cam frumoasă și drăcósă	Bine-i âmbă birtășiții
Ear' Niculae-i mai prost	Că popandrašul cel nou
Decât borșul cel de post.	Î-i trage'n jug ca un bou.
Că el fără pic de plată	El âmbă cu paie'n cap
Curățește prin poiată	Și are minte de țap
Pe la Lotti, la tărăbă	Dar' pe Lotti o adoră
Vinde ca un om de treabă.	Și după ea stă se móră.
Vinde ca slugă'ncređută	De n'am pilduit'o bine
Și jidanca mi'l sărută	Mărcuțele, de rușine
În public ca și'n secret	Nu me face, că ți-oi da
Pe ăst popandreș discret.	Pe ăst popă'n brânca ta.
Domnii cei de aicea	Tu se mi'l învêrți sub ciur
După ce-i vęd purtarea	Și se mi'l tai împrejur
Se pun și-i fac un irmos	Părciuni se-i tragi la urechi
Chiar din purtarea lui scos:	Thales ¹⁾ se-i puni trei părechi.
„Rézbányai piaczon	Ear' un chalef ²⁾ ia'ți în mâni
„Weisnénak jol megy nagyon	Și te du dintre Români
„Az uj popa meri a bort	Colo în țera leșască
„Reverándával sepri a port.	Unde-i vița jidovescă.

¹⁾ Thales sunt insemnele jidovesci ce le pórta preste cămașă, sub pieptar, cu cănăcii slobođiți înainte și-n dărăpt.

²⁾ Chalef = cuțitul sechterului.

Tu cu a tale săcături	Spune-i că popa Chețan,
Nuești demn se mânci prescuri	Cu glava lui de bostan,
Ci ceapă egiptenescă	Cu purtări ca de țigan.
Și kigălă jidovescă.	Nu-i demn se popescă un an.

Hop, Marcule sëriman	Spune-i că după dreptate
Mergi la Gavrilă Chețan	N'ar fi se mai prindă carte
Care-i protopop unit	Sfântă ca vanghelia
Colo'n Cosma lângă rîț.	Ba nice cădelnița.

El ȃi nópte e tot beat	De aci Mărcuț, dumniata
Zdremțos și destrăbălat	Dute tocma la Teaca
Sudue ca un cociș	Și învêrte pe sub ciur
Se jóră ca un colduș.	Pe Alesandru Augur.

El crísnește des cu dinții	El e fãlos și pogan
Și sudue pe toți sfinții	Ca un fraiter de țigan
Pe crâsnic cu crucea'l bate	E înalt, negru, buzat
Și cu bâta preste spate.	Și se crede prea'nvêțat.

Sudue de Dumnețeu	Și cum nu-i el luminat
Și se jóră: „ȃic un țeu“	Când în Teaca a cununat
Și: „per animam meam“	P'un teolog c'o frumósă
Făță cu ori-ce țigan.	Ce îndată fu lãptósă.

Prin Regin el nu odată	N'au sfêrșit bine nunta
Face scandal și se'mbeată	Când s'au dus a boteza:
Cât ómenii'l ocolesc	L'un botez în Ida mare
C'are duh pitonicesc	A beut ca bou'n vale.

Ial Marcule'n brânca ta	Apoi cum e luminat
Și mi-i scarmână barba	Și la Pesta studiat
Apoi du-o la Vancea	De și are preutésă
Corp delict a-i arêta.	Mai ține 'și și dragă alésă.

Astfel acuma e anul
Mi la blănit Chioreanul
Și-au strigat l'a sa soție:
Mergi la popa se te țiel

Pentru buna lui purtare
Și faptele-i esemplare
Fiind fălos, cu curaj
Fu la sinodul din Blaj.

Vai și de așa deputați
Ce fac scandal între frați!
Astfel de moralitate
Învătă la Pesta'n carte?!

Apoi te du din Teaca
Până în satul Ocna
Dar' nu merge fără ciur
Pân' la Simion Augur.

El e popă negru gros
Cu ochii de bibolos
Cu capul cât un ciuber
Cu greuruși în loc de creer.

Cu ómenii nu vorbește
Ci ca bivolii răgnește
Nici ríde ca ómenii
Ci nechiază ca caii.

Jócă cărți și bea vinars
Díua nóptea-i mort de treaz,
Și jócă și iuește
Și âmblă pe la neveste.

Bea'n Teaca până se'mbétă
Apoi se pune se bată
Pe bieții comediaș
Ce venise din oraș.

Apoi el, sēcaiar plitul,
Ca se bată halaripul
Ceru cooperator
Din mila Blăjenilor.

El minții că-i cu reumă,
Dar' nu se teme de ciumă
A bea'n Teaca și pe airea
Până mai își pierde firea.

El, ca fiu-so din Teaca
Știe la murdării treaba
Cât dracu, că-i cornurat
Și nu-i ca ei de'nvătat.

Scutură și p'acest bivol
Și mi'l scóte la ocol
Dórá și-a mai veni'n fire
Și a bea spirul mai subțire.

De aci sai într'un picior
Pân' la popa din Socol
Pân' la popa Iacob Pop
Și acolo ți hop, hop, hop!

Că o scie țera tótă
Că el îi un mut cu tórtă
Da-i bețiv și-i prăpădit
Se nu stai cu el la blid.

Că el pentru hulp óia
 Íși bate preutésa
 Și o alungă'n cap de nópte,
 Bate'l dómne'n cap cu o mórte.

Hop, Marcule, fétul meu,
 Dute tu și-n Uifalău
 La popa Ioan Moldovan
 Care-i prost ca un cârlan.

El tot mereu speculéză
 Neveste-n mână se-i caďă
 Ésta e moralul lui,
 Mergi de spune Blajului.

El nu-și vede preutésa
 Ce face cu Floru Geza
 Dar bate gros cu piciorul
 La cei ce-i spun adeverul.

Ori te pune și-i descântă
 Și apoi mi-l binecuvântă
 Cam în chipul următor:
 Tu tata bicherilor?

Đi-i Mărcuț încetișor:
 Ai orbul găinilor
 Părințele dacă lași
 Preutésa la nănaș.

Mergi în lume, piei de aici,
 Unde-s đilele mai mici
 Unde om nu se zăresce,
 Unde dracul locuesce.

Ai tu grije că nănașu
 Ți-o mânca urda și cașu
 Eară tu-i horpoțí zăru
 Și-i âmbla bătut ca mēru.

Nu da pilde cum le dai,
 Pune-te stăvar la cai
 Și la noi se te întorci
 Când din cai s'or face porci!

C'așa-i lumea și-a ș'a-fost
 De pagubă-i tot cel prost
 Ear cel hiclean și cuminte
 Bea vin și măncă plăcinte.

Decât popi cum esci și tu
 Mai bine porci ca porcu
 Că din porci facem untură
 Dar tu puți a beatură.

Tot p'aci-i și popa Bancu
 Care nu țipă sumanu
 Nici în luna lui cuptor
 El nu-i popă beutor;

Lasă lumea, lasă satul,
 Mergi la dracul cornuratul
 Care singur-ți tovarësh
 Intre ómeni nu mai eși!

Dar e prost ca mieđul noptii,
 De îl ríd toți chelnerii
 Cei din Reghin, ce gândesci?
 El cere sugări domnesci.

Apoi nu le scie aprinde
 Ear chelnerii prind a rîde
 Ear el prinde și-i înjură,
 Și véra-i tot cu căciulă.

Are o zeche de suman
 De când fuse junișan
 Tatăso, de-mbla la boi,
 E de lână de pe oi.

El o pórtă earna véra
 De se minunéză țera
 Nu-o pórtă de calic
 Ci o pórtă de sgârcit.

Numele-i e Ion Chețan
 Botezat Bancu Suman
 Dar Mărcuțule, ȕi-i : frate,
 Aruncă zechea din spate !

Imbracă-te mai ca popii
 Veȕi că te rîd ómenii
 Sci-i pasărea se cunósce
 De pe glas și de pe pene.

Din pene scim ce plătesci,
 Acum ui cum glăsuesci :
 Tu în loc de poesie
 ȕici mereu posiție.

Ear în loc de consistor
 ȕici pururea cojoștor
 Voind se ȕici ex abrupto
 Tu ȕici că predici de a ruptu.

Astfel graiul îl încurci
 Ca se creȕă cei năuci
 C'ai fi gróznic de-nvêțat
 Dar, popo, te-ai deochiat.

Grăesce mai rumânesce
 Nu atât de pásăresce
 Că lumea ȕice de rost
 Mě : popa Bancu e prost.

Pe popii ce ȕii-am dat
 Tu Mărcuț prea luminat
 Mi-i învêrte și mi-i suci
 Și mi-i pune la butuci.

Dar pune-i se nu se scóle
 Că bagă în popor bóle
 Cari dacă s'or încuiba
 Nu-i doctor de a le cura.

Noi ținem popii pe sate
 Sě-mpartă moralitate
 Sě fie treȕi și-nfrênați ;
 Unii-să draci împelițați.

Dar se vie mic și mare
 C'a juca fără cruțare
 Sub ciuru Mărcuțului
 Negligând oficiul lui.

Orice popă beutor
 Și de certe rîvnitor
 Cum și toți cei desfrânați
 Sub ciur vor âmbra jucăți.

Tot cu ei alătura
 Chiar și dómne vor juca
 Cari se pórtă-atât de bine
 De ne fac numai rușine.

Și pre nume le-om numf
 Lumea se le pótă scf
 C'astfel de dame mă jur
 Nu-sū bune numai sub ciur.

Vor juca și preutese
 De celi culte și alese
 Care țin lucru de frunte
 Dacă au drăguț în curte.

Ear acum mă recomêd
 Și me 'nchin pân la pâmênt
 Că mai mult nu mi-ți vedea
 Până la ântâiu Andrea!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O întrebare cu răspunsul în proțap.¹⁾

Care activitate e mai salutară și mai onorifică, alui P. Cosma, care incassează pentru acționarii Institutului Albina dividende, ori alui I. Slavici, care pentru acționarii Institutului Tipografic incassează deficite?

¹⁾ Veđi articolul de fond alui: „Fală gólă traistă ușóră” din Tribuna Nr. 241.

Urzică Scandalografescu.

Mai anii trecuți, când Adrian Cașolțan se tăvălea prin salónele Tribuniștilor, ca țiganul la stână în talmoș-balmoș, și lebedele se întreceau al servi cu plăcinte în șapte foi, cópte-n unsóre luată pe credit, nimenui nu 'i-ar fi plesnit prin glavă a crede, că cavalerul de salon, și creatorul marelui partid național alcătuit din elementele tinere și necorupte, ca mâne va se saie din salon oblu-n temniță. La atare saltum mortale neci călugăr neci celibe, care de regulă, sar cu ușurință preste cele mai înalte garduri, nu s'a așteptat.

Acum însè, când Adrian Cașolțan:

„Plânge în cămară
Risul lui de astă vară,“

Tribuniștii din Sibiiu umblă, ca cânele opărit, cu códa'ntrè picioré, pe sub gard, și n'au neci atâta simț de pietate

cătră fostul redactor al organului lor de duplicitate morală și politică, ca se-'i dîcă: Fie'ți șote țărîna ușoră, ca se te pótă desgropa cîinii!

Așa's Tribuniștii!

Decînd Adrian Cașolțan a apucat la răcóre, ei nu se mai pot uita la sóre!

Așa-'i scólă Tribunei, din care ies maturisanți, ca Adrian Cașolțan, pentru academia dela Gherla!

Nu-'i bun ce e bun — susțin Tribuniștii — dar' e bun, ce ne place nóuă!

Nu-'i bun, ce a scris metropolitul Miron contelui Bethlen în cauza sfințirei steagului lui Emke, și de aceea, noi, decît se subscriem adresa de aderință a Românilor din Sibiiu și jur cătră metropolitul Miron pentru aperiarea cauzei naționale, mai bine subscriem o adresă de aderință cătră Adrian Cașolțan în cauza colectei sale pentru zidirea unui palat național în Sibiiu.

În Gherla — dîc Tribuniștii — s'a sfințit steagul lui Emke. În Gherla a ajuns Adrian Cașolțan, și prin urmare tot una e, ori subscriem adresa cătră metropolitul Miron, ori cătră martirul național Adrian Cașolțan!

Și pentru ce?

Pentru-că dogma Tribuniștilor, ad maiorem nationis gloriam, sună așa:

Tot ce servește intereselor și pasiunilor nóstre e moralitate!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Căsătorește-te, dar' nu-ți purta capul pe umerii nevestii,
că ajunși tătălaga lui Isaia tântuește în căsătorie!

* * *

Preumblândute pe stradele Bucureștilor uită-te la pi-
cióre, ca se nu te împedeci de óre-care partid politic, și
se turtești pardosala stradelor cu nasul!

* * *

De vrei se treci în Ungaria de bun patriot pórta
cel puțin un executor de dare în spate și, dacă nu ști
ungurește, țineți pupăza!

* * *

Tot omul mai mult vorbește de ocupațiunile sale: Popa despre nemurirea sufletului în punga proprie; medicul despre însănătoșarea celor ce pleacă către ceealaltă lume cu scânduri; avocatul despre ieșirea dreptății cu părul prin căciula clienților; pantofariul despre băeții, pe care-i învătă meseria, cum le smulge moțul; cămētarii despre mușterii sei cum le trage pelea preste urechi; măcelarul despre boii sei; morariul despre măgarul dela mōră, și măgarul despre politică etc.!

* * *

Tribuniștii se îmbracă cu vīrtuțile lor, și de aceea-s așa de ușor îmbrăcați!

* * *

»De gustibus non est disputandum«, în traducere românească sună așa: Celce mănâncă o porție de păstravi cu 1 fl. tot atâta platește ca și celce mănâncă 20 de părechi cârnățai cu hirean!

* * *

Când o femeă îți dīce: Nu te trebuiesc! — e încă întrebare dacă adevēr vorbește; jōră-se, că-i ești ce-i mai scump în lume, ea sigur e ieftină; și dacă se plânge că n'ar putea trăi fără tine, fi sigur, că contează la remasul teu!

* * *

După lingușire urmează cerșitul, întocma ca și durduitul după fulger!

Popa Condac cu popa Prohod.

Condac: Ce a existat mai nainte, oul sau găina? bólele sau medicii? procesele sau advocații?

Prohod: Gaina sigur a fost înaintea oului, pentru-că altcum cine ar fi îngrijit de pui! — medici au fost înainte de bóle, pentru-că altcum cine ar fi îngrijit de desvoltarea bólelor! Procesele au fost înainte de a fi advocați, erau procesele naturei, și la început pamântul gol fiind, ce era se facă advocații în gol?!

Bun renume.

— Veți ala-i avocatul meu, care s'a băgat aci la judecătorie!

— Ala m'a mâncat și pe mine!

Unde dai, și unde creapă.

Domnișoră dragă, dumniata esti atât de bună și atât de blândă, încât eu m'aș ținea de cel mai fericit om în lume, dacă 'mi-ai fi sócră!

Dubitare copilărească.

Mama: Nu-î o lună decând ți-am cumperat pălăria, și tu cei una nouă! Eu în etatea ta de 12 ani nu eram așa de pretenzivă ca tine!

Copila: Ba tu mama dragă n'ai fost neci-odată în etatea mea, că atunci ai vorbi altcum!

Abonament premiat.

Calicul în anul 1890 — al X-lea dela nașterea sa — va ieși în haine serbătorești.

Abonenții Calicului, vechi și noi, care, până'n 31 Decembre anul curent vechiu, ne trimit întreg abonamentul ordinar de 3 fl. sau 7 franci, primesc Calindarul Calicului pe anul 1890 pe deasupra ca fuiorul popii, sau gratuit.

Preoților, învățătorilor săraci, și tuturor celorlalți calici, fără deosebire de rang și dignitate, espedăm Calicul cu prețul redus de 2 fl. pe an. Singur studenților se dă Calicul cu prețul de 1 fl. 50 cr. pe an.

Numărul din 1 Ianuarie îl expedăm, ca număr de probă, tuturor, celor ce ni'l cer.

Osutășeptedecisitrei restanțieri mai avem, cărora din prima Octobree a. c. li s'a sistat espedarea foii. Acestia, dacă până'n 31 Decembre a. c. ne trimit abonamentul restant, vor primi numerii sistați. La din contra vom incasa dela ei abonamentul restant pe calea judecătorii, dar' nu pentru noi, ci pentru un scop filantropic. Scopul filantropic îl va destina redacțiunea noastră, ear' noi vom publica la timpul seu, fără pardon, numele acelor contribuenți filantropi.

Restanțierii deveniți insolvenți, adresându-se la redacțiunea noastră, se vor șterge în tăcere, din pomelnicul debitorilor, și pomână de ei nu va mai fi!

Administrațiunea Calicului.